

SAMRØÐA

Gunnar Hjelm landskendur fyri at parkera ólógligt

– HEVÐI ALDRIN SETT BILIN HAR VIÐ VILJA

– Eg eri øgiliga keddur av hesum. Eg eri knústur av, at eg havi gjørt hendan feilin. Tí bæði frá arbeiðinum og persónliga kenni eg til stríðið hjá fólki, ið bera brek. Tað sigur Gunnar Hjelm, sum í farnu viku endaði í einum ódnarveðri á netinum eftir, at hann hevði parkerað á einum parkeringsplássi fyri avlambisbilar

Hallur av Rana

17. november byrjaði sum allir aðrir arbeiðsdagar hjá Gunnari Hjelm, tá hann fór til arbeiðis á Landssjúkrahúsinum, har hann er í starvi á Sjúkraflutningstænastuni. Einkí ánaði hann um, at tað á sosialum miðlum um hetta mundið koyrði eitt heitt kjak, har hann hevði høvuðsleiklutin.

Kvøldið fyri hevði hann havt tilkallingarvakt og hevði í tí sambandinum ein av bilinum hjá sjúkraflutningstænastuni við sær, tá hann fór í biograf um kvøldið. Eftir reglugerðini skal viðkomandi, ið hevur tilkallingarvakt, hava bilin nærhendis, um nú okkurt serligt er á vási.

Talan var um eitt myrkt vetrarkvøld og í skundi setti Gunnar Hjelm bilin frá sær á einum parkeringsplássi uttan fyri dómhúsin. Tað

hann ikki varnaðist hetta kvøldið var, at hann hevði sett bilin frá sær á einum parkeringsplássi, ið einans er til avlambisbilar.

Myndin lögð út á Facebook

Tað vóru tó onnur, ið lögdu merki til, at ein bilur hjá Landssjúkrahúsinum stóð á einum parkeringsplássi til avlambisbilar, og myndin av gula vaktarbilinum parkeraður uttan fyri dómhúsið á einum parkeringsplássi til avlambisbilar varð deild við eini rúkandi ferð á Facebook, og tað gekk ikki long tíð, áðrenn fjølmiðlar skrivaðu um málið.

Viðmerkingar á sosialum miðlum og aðrastaðni vóru alt annað enn blíðar, men sjálvur var Gunnar Hjelm lukkugla óvitandi um hendina og eftirfylgjandi øsingina á netinum.

Tað var ikki fyrr enn

hann var komin til arbeiðis, og varð biðin um at koma inn á skrivstovuna hjá leiðaranum, at hann varnaðist hvat var hent.

– Hann hevði fingið ein teldupost um hetta og vísti mær myndina av bilinum uttan fyri dómhúsin og spurdi, um eg visti, hvat eg hevði gjørt. At eg hevði parkerað á einum parkeringsplássi fyri avlambisbilar, greiðir Gunnar Hjelm frá um lötuna, tá hann fekk frænir um sitt gáløysni.

At byrja við trúði Gunnar Hjelm ikki tí, ið hann sá. Tað hann læs á telduskíggjanum kundi ikki passa, tí hann hevði ikki parkerað á einum bási fyri avlambisbilar.

– Eg var vísir í, at onkur arbeiddi upp á meg, tí hatta hevði eg aldrin gjørt. Men eg koyrði alt fyri eitt út til dómhúsið og hugdi at plássinum. Tað var ikki fyrr enn tá, at eg sá, at plássið einans var ætlað avlambisbilum. Um

eg hevði vitað av tí áðrenn, so hevði eg aldrin sett bilin har. Eg hevði ikki ániðsi fyri tí. Tað var aldrin ætlanin, slær Gunnar Hjelm fast.

Kritikkurin nívir

Tá ein søga fær bein at ganga á í sosialum miðlum, er tað ikki óvanligt, at fólk gera skjótar og harðar niðurstøður. Hesaferð var einki undantak. Fólk hildu seg heldur ikki aftur at siga sína hugsan um føraran av bilinum og hansara mangul upp á innlit í lívið hjá

teimum, ið parkeringsplássið er ætlað til.

Viðgerðin á netinum og miðlunum nívdí Gunnar Hjelm, tí stríðið hjá teimum veiku í samfelagnum, hjá teimum, ið hava tørv á hesum parkeringsplássum, er eitt stríð, ið hann kennir væl til sjálvur.

– Eg eri øgiliga keddur av hesum. Eg eri knústur av, at eg havi gjørt hendan feilin. Tí bæði frá arbeiðinum og persónliga kenni eg til stríðið hjá fólki, ið bera brek,

sigur Gunnar Hjelm.

Sum portørar er hann vanur við dagliga at hjálpa fólki, ið ikki klára seg sjálvi.

– Til dagligt arbeiði eg við at hjálpa fólki, ið ikki klára seg í samfelagnum. Sum hava tørv á hjálp. So tað liggur ikki til mitt lyndi at taka plássið frá teimum og skíta á teirra tørv. Tað hevði eg aldrin í lívinum funnið uppá at gjørt, sigur Gunnar Hjelm.

hallur@socialurin.fo

» **Til dagligt arbeiði eg við at hjálpa fólki, ið ikki klára seg í samfelagnum. Sum hava tørv á hjálp. So tað liggur ikki til mitt lyndi at taka plássi frá teimum, og skíta á teirra tørv. Tað hevði eg aldrin í lívinum funnið uppá at gjørt**

– Vøddasvinn tók lívið av lítla soninum

Á einum persónligum støði kennir Gunnar Hjelm til støðuna hjá teimum, ið eru verri fyri enn onnur. Fyri tveimum árum síðan jarðaðu hann og konan nevniliga teirra hálvt ára gamla son Mika, ið doyði av vøddasvinn. – Mika var ein ungur og frískur drongur, men tá hann var seks vikur gamal staðfestu læknarnir, at hann hevði vøddasvinn. Fram til tá tyktist ikki, at hann hevði nakrar trupulleikar yvirhøvur, greiðir Gunnar Hjelm frá

Hallur av Rana

Tað kann tykjast heldur tragikomiskt fyri Gunnar Hjelm og familjuna, at júst hann skuldi gerast landskendur fyri at hava parkerað á einum avlambisparkeringsplássi. Tí júst hann kennir alt til serligar tørvir, sum ein við breki hevur.

Lítli sonurin hjá Gunnari fekk tíðliga í lívinum staðfest eina álvarsama

sjúku. Talan var um Spinal muskelatrofi typa eitt, ið er ein arvalig sjúka, og er mett at vera ringasta slagið av vøddasvinni, ið er.

– Bara tveir tilburðir verða skrásettir um árið í danska ríkinum av hesi sjúkuni. Seinasti tilburðurin av hesi sjúkuni í Føroyum varð staðfestur fyri fjóruti árum síðan. Tá var tað yngri beiggi mín, ið doyði av sjúkuni, greiðir Gunnar Hjelm frá.

Ein deyðadómur

Sostatt kendi Gunnar Hjelm væl til sjúkuna, áðrenn sonurin fekk staðfest hana, og visti eisini, at talan var um ein deyðadóm, ið tey sum foreldur fingur hendan dagin hjá læknanum.

– Læknarnir duldu ikki fyri, at Mika fór at doyggja, men tey kundu ikki siga okkum, um hann fór at liva í eitt hálvt, tvey ella fimm ár aftrat. Tað vistu tey ikki,

minnist Gunnar Hjelm aftur á.

Áðrenn hann fekk staðfest sjúkuna, var einki, ið bendi á, at Mika var øðrvísi enn nakað annað barn, men sjúkan gjørdi skjótt vart við seg.

– Hann var púra frískur. Ein stórur, fittur og vakur beiggi. Hann flutti armar og beinar sum einki. Har var einki galið við honum yvirhøvur, men so kom sjúkan,